

εἰς τὴν Κίνα· τὸν δὲ γαιμῶνα τοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους τοῦ Οὐάν-λί (1600) δύο ἢ τρία μεγάλα πλοῖα ἐφθασαν εἰς Μακάον. Οἱ ἐν αὐτῷ ἐφόρου ἐρυθρὰ, τὸ ἀνάστημά των ἦτο ὑψηλόν, καὶ κοκκίνη ἢ κόμη των οἱ ὀφθαλμοὶ των ἦσαν γαλανοί, οἱ πόδες μακρότατοι, καὶ διὰ τοῦ ἀλλοκότου ἐξωτερικοῦ των κατεπτόησαν τὸν λαόν. Ἐρωτηθέντες τίνες ἦσαν ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἦσαν πειραταί, ἀλλ' ὅτι ἐκομίζον φόρους· ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶχον οὐκὴ ποτὲ ἄλλοτε, αὐδὲ ἔφεραν ἐπιστολάς, δὲν ἠθέλησαν νὰ τὴν δεχθῶσι. Τὸ δέκατον ἔτος τοῦ Σουν-χι, οἱ βάρβαροι αὐτοὶ ἔστειλαν πρεσβείαν. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς δυσκολίας τοῦ διάπλου, ἐνευσε νὰ τοὺς δεχθῆ. Τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Καγκ-Κί, ἔστειλαν βασιλέα ἐκ τοῦ Ἰκεανοῦ, (ναύαρχον) διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Κινέζους νὰ καταστρέψωσι τοὺς πειρατὰς τοῦ Φο-Κίν, καὶ ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ ἐμπορεύωνται μετὰ τῆς Κίνας. Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς διέταξε νὰ ἐρχῶνται εἰς Κίναν ἀπαξ ἐπὶ δύο ἔτη διὰ νὰ ἐμπορεύωνται. Τὸ τρίτον ἔτος ἔστειλαν καὶ δεύτερον βασιλέα τοῦ Ἰκεανοῦ, διὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς πειρατὰς τοῦ Φο-Κίν. Τὸ πέμπτον ἔτος, δὲν ἠθέλησαν νὰ τοὺς δεχθῶσιν, ἐπειδὴ ἐν τῶς ὀκτώ ἔτων ἔδωκαν ἕνα μόνον φόρον. Τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν νὰ κομίζωσι φόρους ἀνά πέντε ἔτη. Ἄλλοτε ἔφεραν ἀργυρὰ σκευὴ τῆς τραπέζης, ἐρίππια, κλ. Καὶ εἰρηροτήθησαν μὲν νὰ τοὺς δεχθῶσιν, ἀλλὰ τοὺς διέταξαν νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ κάρβυλλον, κάμφορον, ἐνδύματα, ἤλεκτρα καὶ πυροβόλα.

ΔΝΕΚΑΟΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ.

Ὅτε ὁ λόρδος Βύρων, σύντροφον ἔχων τὸν ὑποπλοίαρχον Ἐκενεάδ, διέβη κολυμβῶν τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπεσεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης δι' οὗ ὑπέβητεν ὁ Δεάνδρος μετέβη πρὸς τὴν φιλοτάτην αὐτοῦ Πρωά. Ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Ἀθύδου, ἐφθασε μὲν εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν, ἀλλὰ τρία μίλια κάτωθεν τοῦ μέρους ὅπου ἐπεύμει ν' ἀποβῆ. Καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ κολυμβήματος παρηκολουθεῖτο χάριν ἀσφαλείας ὑπὸ λέμβου.

Ὅτε ἀπέβη, αἱ δυνάμεις του ἦσαν τοσοῦτον ἐξησθενημέναι, ὥστε προθύμως ἐδέχθη τὴν προσφορὰν Ὀθωμανοῦ τινος ἀλιέως, θελήσαντος νὰ φιλοξενήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν καλύβην του. Κατελήφθη δὲ ἐκεῖ ὑπὸ σφοδρῶ πυροτοῦ· καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑποπλοίαρχος Λ. Ἐκενεάδ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ πλοῖά του, ὁ λόρδος Βύρων ἔμεινε μόνος μετὰ τῶν φιλοξενησάντων αὐτὸν.

Ὁ Ὀθωμανὸς ἠγάγει τίς καὶ ὁποῖος ἦτο ὁ ξένος αὐτοῦ· καὶ ὅμως τὸν ἐπεριποιήθη καὶ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἦσαν ἐδύναστο, ὥστε ἐν τῶς πέντε ἡμερῶν ὁ ἀσθενὴς ἀνέλαβε τὴν ὑγίαν του. Ὅτε δὲ ἐ-

πέβη εἰς πλοίαριον διὰ νὰ μεταβῆ ἀντικρὺ, ὁ ἀγαθὸς Τοῦρκος ἔδωκε πρὸς αὐτὸν ἄρτον, νερὸν, οἶνον, καὶ ἀριθμὸν τινα παραίδων.

Ὁ Βύρων, λαβὼν τὰ δῶρα ταῦτα, εὐχαρίστητε τὸν δωρητὴν· ὅτε δὲ ἐφθασεν εἰς τὴν ἀπέναντι παραλίαν, ἔστειλε διὰ τοῦ πιστοῦ του Στεφάνου εἰς τὸν ἀλιέα δίκτυα, πυροβόλα διὰ κινήμιον, ζεῦχος πιστολίων, καὶ δώδεκα πήχεις μεταξίωτου διὰ τὴν σύζυγόν του. Ὁ ἀλ εὖς ἰδὼν ταῦτα ἀνέκραξεν· «Ὁποῖα μεγαλοπρεπὴς ἀμοιβὴ τοσοῦτω εὐτελοῦς φιλοξενίας! ἢ τὴν δὲ ἐπισῶσιν, θελήσας νὰ ὑπάγῃ νὰ εὐχαριστήσῃ αὐτοπροσώπως τὸν λάρδον, κατεποντίσθη ἐν μέσῳ τοῦ πορθμοῦ καὶ ἐπνίγη.

Ὁ λόρδος Βύρων ἐλυπήθη εἰς ἄκρον πληροφορηθεὶς τὸν θάνατον τοῦ φιλοξενήσαντος αὐτὸν, καὶ ἔστειλε τριακοσίας δραχμάς πρὸς τὴν χήραν. Τὸ δὲ 1817 ἔτος, μεταβαίνων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπεσκέφθη τὴν Ὀθωμανίδα καὶ τὸν υἱὸν τῆς οἰτινες δὲν τὸν ἀνεγνώρισαν, καὶ ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς νέα δῶρα.

ΔΙΕΦΘΟΡΑ.

ΦΑΛΛΑΓΞ ΕΛΛΗΝΙΚΗ. Ἡ Illustration τῶν Περσιῶν, δημοσιεύουσα τὴν 6—18 τοῦ μεσοῦντος τὰς εἰκόνας τῶν ἐν Κριμαίᾳ Ἑλλήνων στρατιωτῶν, τὰς ὁποίας ἐξεδίακαμεν διὰ τοῦ φυλλαδ. ΟΥ' τῆς Παρθίας, προσθέτει τὰ ἐφεξῆς α Κατὰ τὸν Κ. Houppaire de Hell, παρ' οὗ ἐδανείσθημεν εἰδήσεις τινὰς περὶ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς μικρᾶς πολιως Βαλουκλαδᾶ, ἢ Ρωσία, ἐν μέσῳ τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας πολέμων της, ἐστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐμφυτον μῖσος ἔχοντας κατὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ ἐπεκαλέσθη τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν φιλοτιμίαν.

Ἡ ἐπίκλησις αὐτὴ ἔφερε ταχὺ καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα, καὶ ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις κατήρτισε πολυάριθμον σῶμα τακτικόν, τὸ ὁποῖον, κατ' ὅλας τὰς μετὰ τοῦ ἐγθροῦ ναυμαχίας, ἐδείξεν ἀπαραμίλλων ἀνδρείων. Μόλις δὲ ὁ μετὰ τῆς Τουρκικῆς πόλεμος κατέπαυσε, καὶ οἱ σύμμαχοι Ἕλληνες μετέσχον τῶν κατὰ τὴν Ταυρικὴν πολεμικῶν ἔργων. Μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς χεισονήσου ταύτης, ἀνέλαβον νὰ καταβάλωσι τὰς ἀπαστασίας, καταπτόησαντες τοὺς Ταρταρούς διὰ σκληρῶν καὶ αἱματηρῶν ἐκστρατειῶν. Τότε οἱ ἐν Ταυριδί Μουσουλμάνοι ὠνόμασαν αὐτοὺς Ἀρναούτας, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο σιῶσται καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἡ μετὰ τὴν καθυπόταξιν τῆς Ταυρίδος, τὰ καθήκοντα τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο εἰρηνικώτερα κατελήφθησαν δὲ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν περιφέρειαν τοῦ